

[Wilhelm]

med det, man så fejlagtigt opfatter som socialisering.

Vi har ingen fidus til, at staten efter DKPs forslag skal gå ind, og at de private aktionærer skal have endnu mindre forpligtelse til at gå ind end efter regeringens forslag for at opnå 51 pct. kontrol, for der er intet, der tyder på, at denne regering har noget som helst perspektiv med at gå ind i en sådan sag. Der er intet, der tyder på, at produktionen eller beskæftigelseshensynet vil have nogen som helst anderledes udsigter for sig, hvis DKPs ændringsforslag blev vedtaget, end hvis det ikke blev vedtaget. Og hvis man så tager risikoen for – og den tror vi er meget reel – at de i løbet af få år vender tilbage og kræver yderligere tilskud, indskud, garantikapital, lånegarantier, og jeg ved ikke hvad, så er det forudseligt, at dette uundgåeligt vil blive brugt, helt uberettiget naturligvis, til at lægge gift for alt, hvad der hedder socialisering. Vi vil derfor undlade at stemme for DKPs ændringsforslag.

Vi ved jo godt, hvad slutresultatet af dette bliver, og jeg synes, at det viser, at der åbenbart ikke hos regeringen er nogen grænse for, i hvor høj grad den vil gøre skatteyderne til grin for deres egne penge.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg bliver nødt til at rette hr. Kjelgaard lidt. Hr. Kjelgaard sagde, at vi først var gået ind for lovforslaget og så siden var gået imod det, og at det var det, vi skulle forsøge at bortforklare.

Nej, således ligger det ikke, hr. Kjelgaard. Det ligger således, at vi ved førstebehandlingen rejste en række spørgsmål og i øvrigt gjorde det, som man populært kalder at »træde vande«, fordi vi syntes, at der ligger mange forskellige perspektiver i det her, som det må være rimeligt at få belyst.

Det er rigtigt, at hr. Kjelgaard ved førstebehandlingen, inden der havde været udvalgsbehandling, inden en hel masse spørgsmål var afklaret, tog stilling. Om hr. Kjelgaard gør det ud fra, hvad han føler sig forpligtet til, når man ser, hvem der er aktionærer, skal jeg ikke blande mig i, men fremskridtspartiet er ikke forpligtet i nogen retning, hverken over for disse aktionærer eller over for Arbejdsgiverforeningen eller nogen som helst anden. Derfor har vi tilladt os at

bore i sagen, prøvet på at analysere problemstillingen. Vi har prøvet på at sætte os ind i, hvad det drejer sig om, og det har vi brugt hvert et minut til mellem første behandling og nu til at forsøge at finde ud af. Efter en meget grundig gennemgang af alle problemstillingerne er der stadig væk flere ubesvarede spørgsmål.

Hr. Kjelgaard var heroppe og sagde noget, der var direkte forkert, men i øvrigt sagde han intet. Jeg synes, det var et meget dårligt svar, vi fik fra hr. Kjelgaard. Jeg glæder mig til, at han kommer op og siger noget, der dog er en lille smule indhold i.

Der er en masse spørgsmål. Er det ikke således, at Det Danske Stålvalseværk f. eks. har en hel masse byggegrunde og villaer, som måske er statusført til 100 mill. kr. eller sådan noget? Hvorfor realiserer man ikke dem, hvis man er i vanskeligheder? Jeg har ladet mig fortælle, at kommunen deroppe er interesseret i at købe disse byggegrunde. Der er så mange uafklarede spørgsmål.

Det, der skinner helt tydeligt igennem, det altoverskyggende, er, at disse aktionærer, når de ikke vil støtte, dermed har fortalt den undrende offentlighed, hele befolkningen, at projektet er risikabelt, man kan ikke risikere at gå ind i det. Det er slutresultatet, når man analyserer det her til bunds, og det tror jeg at vi ligesom skulle forsøge at fortælle danske arbejdere i højere grad, end man gør her.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg skal afstå fra at gå ind i en lang principiel debat om denne sag. Men jeg vil gerne rette en gennemgående misforståelse og fastslå, at hovedsigtet med dette lovforslag er at redde, ikke nogle kapitalister eller aktionærer, men en stor dansk arbejdsplads fra at lukke eller blive så reduceret, at der næsten ikke er noget tilbage. Og det, der bliver tilbage, vil blive overtaget af et tysk firma. Det er det, der er tale om. Vi har desforuden den begrundelse, at der her i landet er et selvstændigt behov for, at vi også har noget stålindustri, så vi ikke er helt afhængige af omverdenen i denne henseende.

Jeg har, som jeg har sagt før, for længst opgivet at undre mig over de synspunkter, fremskridtspartiet fremlægger her i folketinget. Nu hørte jeg i dag, at det ikke skal karakteriseres som fremlæggelse af synspunk-